

ב

מספר שנים אחר הנישואין. עניני החיים השוטפים העלו מספר בעיות הלכתיות, שמתי פני אל בית ה"חזון-איש" בזכרון מאיר. נכנסתי, כל שנוי לא חל במראה החדר, אותו ארון, אותה מטת ברזל, ועליה ה"חזון-איש", רכון על צדו מחמת חולשת זקנה. זקנו פני האיש, קמטים נוספו פה ושם, רק העינים כשהיו, במבטן העירני והמלבב. הושיט לי ידו לשלום. לא ידעתי אם הכירני אם לא. שטחתי לפניו בעיותי. הקשיב, והשיב מיד את תשובתו הפסוקה. כמעט שקמתי ללכת, והנה פונה אליה "חזון-איש" בקול רך תובע ומייסר: העורך מעיין בכתבי הרב קוק? הן היתה לך פעם שאיפה לגדולות?! נדהמתי. ובעודי תוהה על הדברים הושיט לי ידו לשלום. יצאתי, והדברים האחרונים מהדהדים ומתפעמים בלבי: איך זכר תוכן פגישה רחוקה וקצרה?! מה בקש לומר לי במשפטו זה הקצר?! כשנרגעתי קמעה, נגולו לפני הדברים: אכן, חש בי הפעם ה"חזון-איש" ירידה רוחנית וביקש לעודדני לדרכי עליה. ובמה, בעודד העיון בכתבי הרב קוק, אשר ראה בהם — לגבי דידי — מקור להשפעה חיובית ברוכה.

מכתב אל הראיה קוק זצ"ל

ברכה מרובה לכבוד הרב הגאון הגדול המפורסם וכו' וכו' כש"ת מ' ר' אברהם יצחק הכהן שליט"א קוק רב ראשי בעיר קדשנו ותפארתנו ירושלים תובב"א נעימות בימינו נצח. אחרי הברכה כמשפט. המוכ"ז הרב המאוה"ג ערוגת הבושם בכל יקר וסגולה וכו' וכו' מ' ר' בנימין נחום נ"י זילבערשטראם מק' פאריז עולה לאה"ק בדעתו לקבוע מושבו שם. הנני בזה להזכירו לפני הדר"ג הרמה שליט"א כי האיש הזה מצויץ הוא למאד מיחידי סגולה בתורה ויראה ויקרת המדות וכל יקר וכל חמדה בו נמצא ולבו ער לכל דבר טוב, ורב פעלים, כי על כן ראוי הוא האיש הזה להתקרבות יתרת ולתת לו מהלכים בארצנו הק' בעניני מסחר והן בעניני הצבור, כי איש חמודות הוא ורב הערך בכל הפרטים. ואסיים בברכת כל טוב להדר"ג הרמה שליט"א. הנני המכבד ומוקיר את הדר"ג בכל רגשי כבוד ויקר הראויים.

יצחק זאב באאמו"ר החסיד רשכבה"ג מרן חיים הלוי זצוקללה"ה סאלאווייציק

ח"י אדר התרצ"ה בריסק